

MILOSRDNÁ LÁSKA

*Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství
pro zásluhy tvých svatých ran!*

(300 dní odp.)

Na památku věnuje
a o modlitbu prosí

POBOŽNOST K SVATÝM RANÁM PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA.

Může se modlit i na obyčejném růženci.

Modlitba úvodní: Ó Ježíši, Božský Vykupiteli náš, buď nám i celému světu milostiv a slituj se nad námi!

Bože svatý, silný a nesmrtelný, smiluj se nad námi i nad celým světem!

Můj Ježíši, voláme k tobě o milost a slitování v nebezpečnostech naší doby. Přikryj nás svou předrahou krví!

Věčný Otče, zapřisahám tě pro krev Ježíše Krista, tvého přemilého Syna, abys nám prokázal své milosrdenství. Amen.

Na malých zrnkách se modlí:

Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy tvých svatých ran!

(300 dní odpustků.)

Na velkých zrnkách se modlí:

Věčný Otče, obětují ti rány Pána našeho Ježíše Krista, abys uzdravil rány duší našich.

(300 dní odpustků — Pius XI. 16. ledna 1924.)

Nakonec se třikrát opakuje:

„Věčný Otče, obětují ti . . .“

Obě uvedené a odpustky obdařené modlitby pocházejí od prosté laičky, sestry Marie Marty Chambonové, jež ujišťovala, že je má od samého Spasitele. Zemřela 21. března 1907 v klášteře Navštívení v Chamberách.

Víme od ní též, že jí Pán svěřil dvojí poslání, aby totiž sama jeho svaté rány ustavičně obětovala a pobožnost tu také ve světě obnovila.

Ježíš si ji k tomu poslání vychovával, poučuje ji téměř denně o sv. ranách. Poučení ta sdělovala pak své představené. Uvedeme některá:

POBOŽNOST K SV. RANÁM SE ZAKLÁDÁ NA NEVYČERPATELNÉM PODKLADĚ ZÁSLUH NAŠEHO BOŽSKÉHO VYKUPITELE.

„Dcero má, znáš tento poklad světa?“

„Vždy, když mému Otci obětujete zásluhy mých sv. ran, získáváte nesmírný poklad.“

Když Otec váš je tak bohat, nesmíte vy býti chudi. A v čem záleží vaše bohatství? V mém svatém utrpení. Tento poklad je váš.“

„Otcí mému se obzvláště líbí obětování mých sv. ran. Tím mu vzdáváte povinnou úctu, přinášíte mu dar nebeský.“

„Moje rány zachovávají svět.“

„Jeden z mých učedníků mě zradil a krev mou prodal. Vy však můžete každou její krůpěj opět získati. Jediná kapka stačí, aby obmyla celý svět, a vy na to nemyslete, vy nevíte, jakou cenu má toto výkupné.“

Moji mučitelé učinili dobře, že mi prokláli bok, probili ruce a nohy. Tak otevřeli prameny, z nichž se budou po celou věčnost vylévat vody mého milosrdenství.“

K TÉTO POBOŽNOSTI SE POJÍ DOJEMNÁ
PŘISLÍBENÍ, JAKO:

„Vyplním vše, oč budu prošen pro své svaté rány. Pobožnost k nim se musí rozšířiti.“

„Dosáhnete všeho pro zásluhy krve mé; vždyť má cenu nekonečnou.“

„S mými ranami a s mým srdcem můžete dosíci všeho.“

„Z mých ran lze nabýti plodů svatosti.“

„Rány mé zahojí vaše.“

TOUTO POBOŽNOSTÍ NÁS JEŽÍŠ UČÍ
DOBŘE ŽÍTÍ:

„Ať máte jakékoli obtíže a utrpení skryjte je rychle do mých sv. ran a ponese je snadněji.“

„Všecky vaše činy, i ty nejnepatrnější, jsou-li pohrouženy do mé krve, nabývají nekonečné ceny a potěšují mé srdce.“

PRO NEMOCNÉ:

„Nemocným říkejte často střelnou modlitbu: Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy tvých sv. ran! Tento povzdech potěší jejich tělo i duši.“

PRO UMÍRAJÍCÍ:

„Ó, jak dobře se umírá v ranách Pána našeho Ježíše Krista!

„Pro duši, která zesnula v mých ranách, není smrti, neboť rány mě jí dají život.“

„Snadná a prostá cesta mých ran vede do království nebeského.“

ZA OBRÁCENÍ HRÍŠNÍKŮ:

„Moje rány přikryjí všechny vaše chyby.“

„Obětuj mi mé rány, aby mi získaly hříšníky, neboť žízním po duších.“

„Jestliže hříšník pronese modlitbu: Věčný Otče, obětuj ti rány Pána našeho Ježíše Krista, abys uzdravil rány duší našich“, tedy se obrátí.

„Při každém slově, jež vyslovíte při této pobožnosti, skane krůpěj krve mé na duši některého hříšníka.“

„Obětujete-li mé rány za obrácení hříšníků, nabudete u Boha, i když se neobráti, těchž zásluh, jako kdyby se byli obrátili.“

„Pobožnost tato je protiváhou mé spravedlnosti, zadržuje mou pomstu.“

ZA DUŠE V OČISTCI:

„Svaté rány svolávají milost Boží s nebe a uvádějí duše z očistce do blaženosti věčné.“

„Pro duše v očistci jsou svaté rány největším pokladem.“

ZA CÍRKEV SVATOU:

„Dceromá, musíš dobře vykonat svých úkol, obětovat totiž mé svaté rány věčnému Otci, neboť to přispěje k vítězství církve.“

Chceš-li vítězství církve mě urychlit, musíš z těchto pramenů čerpat neustále.“

(Neběží zde o zevní vítězství, nýbrž o nerušený pokoj.)

Božský Spasitel se obrací zvláště důtklivě na duše, jež jsou mu zasvěceny, a vyzývá je, aby ho dokonale následovaly:

„Rád bych, aby každá z mých snoubenek mohla právem slouti, ukřižovaná.“

„Dceromá, pozoruj moji korunu a porozumíš umrtvování, pozoruj rozpjaté mé ruce a naučíš se poslušnosti, hled, jak visím na kříži nah, a poznáš chudobu a čistotu srdce na tom, jenž je úplně čist a něžně tě miluje.“

„Pozoruj svého snoubence; je celý pokryt ranami.“

„Musíte milovat kříž a z lásky k Ježíši se dát ukřižovati. Pak budete moci jako Ježíš zemřít a povstati k novému životu. Nyní obnovuji milosti svého utrpení. Vaší úlohou jest, abyste jeho požehnané účinky rozšířily do celého světa.“

„Chci, abys byla statečnou obětí!“

„Toť cesta, po níž musí moji vyvolení

kráčeti, chtějí-li dosíci věčné blaženosti.“

„Dokud vás chrání moje rány, nemusíte se ničeho bát ani vy, ani církve. Kdybyste tohoto pokladu pozbyli, teprve byste pochopili, co jste měli.“

„Každické slovo, pronesené ke cti mých sv. ran, mi působí nevýslovnou radost; počítám každé.“

„Čím více kdo na zemi rozjímal o mých bolestných ranách, tím více bude smět v nebi patřit na jejich vznešenost a slávu.“

„Řekni své představené, že vyslyším každou její prosbu, bude-li mě prositi pro mé svaté rány a nařídí-li pobožnost k nim.“

(Vyňato z knížky „Sestra Marie Marta Chambonová a pobožnost k sv. ranám Pána našeho Ježíše Krista“, kterou vydaly Školské sestry O. S. F., Praha-Vinohrady, Korunní 4.)

Imprimatur.

Pragae, die 22. Novembris 1926.

† Franciscus,
Archiepiscopus.